

نماذج اشعار ساقی نامه

مطرب به نوا غلغله در انجمن افکن   صد دام ز مرغوله به مرغ چمن افکن

از زمزم می ، زمزمه را آب دگر ده   وز شاخ نوا ، برگ گل ویاسمن افکن

تذکره میخانه: ص ۶۳ .

مطرب ره بلبل زده، ساقی ره گلزار   گل می شکفد بلبله را از سر منقار

× در میکده بگشای سر چشمهء زمزم   راه حرم از منزل و فرسنگ بر آور

× خاکی ز در میکده بر پرچم جم ریز   از طینت او حسرت اورنگ بر آور

× در یوزه گر کوی خرابات مغانیم   در کاسهء سر ریخته ام حق قدم را

× همت طلب از مشرب راندان قدح نوش

× چون شیشه یکی پنبهء غفلت بکش از گوش

× من همچو سبو خانه بمیخانه گرفتم

× تا مست از انجا ببرندم بسر دوش

× رندان فناایم ، زخود فارغ وآزاد

× نه در غم فکری، ونه در قیید نجاتی

× فرمانبر خاص خط پیشانی خویشیم

× کس را نبود بر سر ما خط و براتی

- × صد خشت بسر خورده ز ارباب سلامت
- × درمیکده افشرده چو خم پای ثباتی
- × در کیش مغان مستحق باده چو ما نیست
- × ما را رسد ار هست بمیخانه زکوتی
- × جز باده ننوشیم و بجز عشق نورزیم
- × در مذهب ما نیست جزین صوم وصلاتی
- × مستان می معرفتیم و نشناسیم
- × از خاک در میکده خوشتر ، عرفاتی
- × فغفور مریدانه ره پیر مغان گیر
- × از خویش سبکبار شو رطل گران گیر